

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 " — "
 Negyedévre . . . 2 " 50 "
 Egy óra . . . — " 85 "
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szerkesztésére és az illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Kormánypárti szirének.

Pécs, 1896. január 8.

A közjogi ellenzék kebelében beállott s még mindig dúló szakadás keserű gyümölcsöket terem.

A központban a „homusion és homou-sion“-féle vitatkozások benitják meg a párt működését, a vidéken pedig azt teljes tétlenségre kárhoztatják. A függetlenségi és 48-as párt az időközi választásoknál életjelt sem képes adni magáról, vagy ha ad is életjelt, ez a függetlenségi zászló rút elárulásában áll, a mikor a függetlenségi pártnak vidéki u. n. vezérlő egyéniségei „elveik fentartása mellett“ sorra csatlakoznak a kormány jelöltjei mellé s a párt-hiveket a kormánypárt táborába terelik.

Szomorú példája pártunk mostani apathijának a körmendi választó-kerületben most folyó választási mozgalom. Ebben a túlnyomóan függetlenségi érzelmű kerületben a kormánypárt jelöltje még most is ellenjelölt nélkül áll, sőt az egyik függetlenségi vezérférfiu nyíltan beállt kormánypárti kortesnek, s ezt a központi pártkörök ölbe rakott kezekkel nézik.

Ily jelenségek mellett aztán nem csoda, ha a kormánypárton a függetlenségi párt teljes megsemmisüléséről regélnek s a kormánypárti sajtó vakmerőségében már annyira vetemedett, hogy pártunkat nyíltan felszólítja a függetlenségi zászló félre dobására s a hatvanhetes alap elfogadására.

Az idők szomorú jelét képező ez a

felszólítás a „Pesti Hirlap“ tegnapi számában látott napvilágot, természetesen a hatvanhetes közjogi alap egyedül üdvözítő voltának feldicsérése kapcsán.

Szerinte Magyarország az 1867-iki kiegyezés folytán fel van ruházva mindazokkal a politikai jogokkal és erkölcsökkel, melyek az önállóság kelleit képezik, s mint ilyen ma egy nagyhatalom vezérlő elemét képezi, míg ha elszakítanak Ausztriától, kikapcsolnak a nagyhatalmi keretből, akkor csak egy gyöngye Magyarországot ismerne Európa.

Valóban, mérhetlen elfogultság, legjobb esetben is orvosolhatlan rövidlátás mondathatja ezt magyar emberrel!

Hát hol vannak az állami önállóság ama kellei, a melyekkel a hatvanhetes kiegyezés hazánkat felruházta? Hisz nincsen hadseregünk, nincsen külképviseletünk, az ország érdekeinek megfelelő közgazdasági politikát nem csinálhatunk: mert az államiság mindez attribútumai egy közös birodalmat illetnek, a melynek mi egyik elemét képezzük ugyan, de a ki azt állítja, hogy mi vagyunk annak vezérlő eleme, az szemet huny a kézzel fogható tények előtt.

Menjen csak ki a hatvanhetes alap dicsőítője a külföldre s kérdezze meg ott, hogy milyen Magyarországot ismer ma Európa? A felelet a való tényeknek megfelelőleg az lesz, hogy Magyarország provinciája Ausztriának s azért hívják az egységes monarchiát Osztrák-Magyar birodalomnak.

Hja, a külföldet nem vakítják el a pártpolitika tekintetei s az csak megmosolyogja azokat a nagyzó hazugságokat, a melyek egy hadsereggel, külképviselettel, nemzeti vám- és kereskedelmi politikával nem rendelkező tartományról el akarja hitetni, hogy önálló állam.

De ha állana is az, a mi nem áll, hogy t. i. Magyarország az osztrák-magyar birodalom vezérlő eleme, hazánk magában álló államnak még sem lenne nevezhető, mert éppen az, hogy eleme egy összetett birodalomnak, szünteti meg e saját államiságát. A könnyű is vezérlő eleme a viznek, de épen az által, hogy az élenyvel vízzé egyesült, elvesztette önálló létezését s nem könnyű többé, hanem csak egyik eleme a viznek.

Persze a „Pesti Hirlap“ cikkezője is azon a rég kitaposott nyomon halad, a melyen a mi „szabadelvű“ magyar államférfiaink már évtizedek óta járnak, a mikor hogy a saját és pártuk nélkülözhetetlen voltát igazolják, a függetlenségi és 48-as pártot Bécsben mint forradalmárok egyesületét iparkodnak befeketíteni, a melynek célját csak polgárháború által lehetne elérni.

Hát mikor akart a függetlenségi és 48-as párt elszakadni Ausztriától; nem-e a közös uralkodó alatti perszonál-unió képezi-e a pártunk programjának sarkkővét? Hát ha Ausztriával felbonthatlan véd- és dac-szövetségben vagyunk, akkor magunkra vagyunk hagyatva; vagy csak addig szá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A ciszterci-rend millennáris emlékkönyve.

Ritka szépségű, remek kiállítású könyv hagyta el a napokban a sajtót, melyet a hazai ciszterci rend bocsátott közre Magyarország ezeréves fennállásának emlékére.

A nagy, műkönyv alakú, legfinomabb fényezett velin-papírra nyomtatott mű, 506 oldalon a hazafias szerzetnek Magyarországon való történetét foglalja magában, külön-külön foglalja a rend négy középiskolájával, a rend tagok kiképzésével, a rendbeli írókkal és műveikkel és végül a rend gazdasági viszonyaival.

A minden ízében hazafias, nemes intencióra valló mű a rend több kiváló tagjának köszöni létrejöttét; a mennyiben ezek munkásságukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a millennáris dolgozatok közt a legkiválóbb és ugyszólván első helyet foglalja el ugy érdekesége, lelkiismeretes és megbízható adatai, csoportosítása, valamint magyar zamatos nyelvezete és mi fő: hazafias iránya miatt, a mit talán legjobban jellemezhetünk, ha át-

adjuk a szót az előttünk is ismert tudós férfinak, Békefi Remignek, a ki a mű előszavában a következőleg fejti ki a nagy munka megjelenését:

„Ezer éve immár, hogy magyar lakja e földet, melyben hazánkat szeretjük. E gondolatra minden magyar ember szíven igaz lelkesedés rezeg át. Nemzedékünk az ezeréves ősök méltó utódának bizonyul, midőn emléköket a művelt világ szemeláttára ünnepli. Egész Magyarország ünnepi színt ölt. Az ország határán és belsejében emlékoszlopok emelkednek, melyek Magyarország ezeréves államosságát hirdetik; az öreg Duna a két új hiddal ismét két vaspáncélt vesz vállaira, hogy az ikerfővárost s a magyar földet még bensőbbben egyesítse; az ország szíve, Budapest, meg kis Magyarországgá alakul, midőn keblét a magyar nemzet dicsősége templomául, a millenniumi kiállítás színhelyéül, megnyitja.

A haza minden hű fia versenyezve hordja össze nemzeti életünk ezeréves vívmányait. A hadviselés s békés fejlődés tényeit, a családi és társadalmi élet eszközeit, a tudomány és művészet alkotásait, a vallásos és erkölcsi, a nemzeti- és népelet jelenségeit, a földművelés s ipar terményeit és készítményeit mind együtt szemléljük azon

oltáron, melyet a magyar nemzet kegyelete emelt az ezredéves múlt emlékezetére.

Családok és testületek versenyezve gondoskodnak, hogy őseik multját a tudósok könyvben írják meg, a képirók vázason rajzolják, a szobrászok meg kőbe faragják. A magyarországi ciszterci rend is már régóta készül saját történetének megírása által a millenniumra. A pilisi és cikádori apátság történetét három kötetben már le is tette a hazai tudomány kincses házába, — a többi meg munkában van.

De mivel ezek megírása még szinte egy emberéletet követel, fölmerült egy oly emlékkönyv eszméje, mely a hazai ciszterci rend történetét, oktatás- s nevelésügyi, irodalmi, lelkeskedő és gazdasági tevékenységét egységes képben tárja fel s hűségesen tanuskodjék a mellett, miként kezelte e testület azon szellemi, erkölcsi és anyagi tőkét, melyet a haza az ő kezébe tett le.

Ezt az indítványt még évekkel ezelőtt Fábrián Sebestyén alperjel tette és a rendi kormánytanács lelkesedéssel fogadta. Vajda Ödön apát aztán hozzá fogott a határozat megvalósításához s oly szerencsésen oldotta meg feladatát a munka társak megválogatása által, hogyha nem volna jelezve a műben, hogy többen és mindenik más-más részt

mithatunk Ausztria támogatására, a mig hadseregünket, külképviseletünket, gazdasági érdekeinket teljesen kiszolgáltatjuk neki?

A kiilyent állit, az a forradalmár s nem mi, a kik azt vitatjuk, hogy az önálló Ausztria és Magyarország sokkal jobban, sokkal őszintebben s nagyobb lelkesedéssel védelmezzék meg egymást bármely kultámadás ellen, mint a hatvanhetes kényszerházasság szülte életközösségben.

A legnagyobb tévedésben van, vagy pedig másokat akar megtéveszteni a kormányparti cikkező, a mikor azt állítja, hogy a közjogi ellenzék oly állapot ránk zudulását akarja siettetni, a mely csak valamely európai katasztrófa kapcsán következhetik be, s ezzel bizonyára arra céloz, hogy Magyarország önállóságát csak úgy érhetné el, ha egy szerencsétlen európai háboru Ausztriát megsemmisítené.

Hát ebben nagyon téved a t. cikkező, mert a közjogi ellenzék éppen azért akarja Magyarország állami önállóságát az Ausztriával való perszonál-unió alapján kivívni, hogy egy fenyegető európai háboru esetén a magyar nemzetet ne az Ausztriától való szabadulás vágya, hanem annak, mint önállóságunk erős támaszának, diadala lelkesítse.

A hatvanhetes alap lovagjai Magyarország állami függetlenségét csak Ausztria bukásával vélik elérhetőnek, mi pedig két önálló és független állam szövetségét akarjuk békében létesíteni, hogy veszély esetén egymásban lássák állami létük legerősebb bástyáját.

Hogy melyik nézet a loyálisabb s a veszély idején melyik felel meg inkább Ausztria érdekének is, annak megítélését az elfogulatlan közvéleményre bizzuk.

Nem azzal fogjuk tehát a nemzet ezredéves ünnepét megünnepelni, hogy lemondjunk nemzeti önállóságunk kivívásának reményéről, mert ez romlását jelentené Ausztriának is, hanem törekedni fogunk,

dolgozott föl, szinte azt kellene hinnünk, hogy az egész egységes mű egy embernek évekre terjedő munkája.

Igy aztán a ciszterci rend történetét 1142—1896-ig Békési Remig írta meg oly remek, vonzó stylusban, hogy laikus ember is élvezettel olvassa ezt az oknyomozó forrásmunkát, melynek során világos képet nyer az olvasó, hogy ez a hazafias rend mindenkor azon a részen volt, a hol a nemzeti törekvések, a magyarság szent ügye keresték a diadalt, melyet a rend előmozdított a zsenge gyermekek tanításától kezdve egészen az élemedettebb ifjúság vezetéseiig s mai nap is sok ezer hazafi mondhatja el, hogy hazaszeretet, szorgalmat, becsületességet a derék zirci papoktól, volt tanáraitól, tanult.

Az egri gimnázium történetét Kasuba Domokos; a székesfehérváriét Werner Adolf; a pécsiét Inczedy Dénes; a bajaiét Szenczy Győző rendi tagok írták meg oly alapos készütséggel és részletességgel, hogy iskolai monografiától többet nem is hívánhatunk.

Érdekes fejezetet képez a műben Pister Imrének műve a rendi tagok kiképzéséről; szép egymásutánban el van mondva, hogy miképen nevelődtek azok a középkori, külföldről idekerült rendi tagok, hazafias

hogy olyan államférfiak kerüljenek a kormányra, a kik az eddigiekkel ellentétben vállalkozni fognak Ausztria felvilágosítására, hogy mindkettőnk függetlensége biztosítja legjobban fenmaradásunkat.

*** Felelet egy nyílt levélre.** A Gelléri Mór, kiállítás-titkár, szerkesztésében megjeleendő „Millenniumi lapok“ érdekes kis feleletet ad egyik helyi lapban még a múlt hóban megjelent nyílt levélre. Fölkérteünk ennek a feleletnek a reprodukálására, a mit az „audiatur et altera pars“ elvénél fogva készséggel megteszünk s minden kommentár nélkül adjuk a közleményt amint következik:

„Egy vidéki hírlapíró saját külön fájdalmai. A „Pécsi Napló“ fő-szerkesztője nyílt levelet ad ki lapja december 11 iki számában. A vidéki hírlapírók budapesti látogatása alkalmából két keserves panasza van Lenkei Lajos fő-szerkesztő urnak. Az egyik az, hogy nem a miniszter fogadta a vidéki hírlapírókat s hogy a miniszter urak nem jelentek meg a bankettjükre; a második baj az, hogy az ő nézete szerint a vidéki hírlapíró urak nem ültek elég kényelmesen az ebédnél s végre, hogy az ebéd nagyon rossz volt.

Ez a jeremiáda, melynek refrainja az „nem kérünk több ily ebédet“, majdnem négy hasábot foglal el. Itt a fővárosban mosolyogva olvastuk ezt a siralmas kirohanást, mely távoiról sem árt a vidéki sajtónak, hanem csupán azt a lapot helyezi furcsa világitásba, melynek szerkesztője olyan izlést áru el, mint a milyen ebben a négyhasábes kirohanásban megnyilatkozik.

Mert a hely a bankettnél, igaz, szük volt. De nem tudja e Lenkei ur, hogy a kiállítás területén most csak egy vendéglő van még, ahol 250 ember számára teríteni és főzni lehet? És nem e helyesebb, ha — egy kicsit zsufozva is — a kiállítás területén volt az ebéd, mintha a városba kellett volna kényelmes vendéglőbe zarándokolni, mely a kiállítással semmiféle összefüggésben nincs. Hiszen nem közönséges értelme van annak a ténynek, hogy a kiállítás előmunkálata folyamán már kint lehet vendégeket fogadni és ellátni. Ha szerényen is, ámbár igen jeles gurmandok azt állítják, hogy az ebéd kitünő volt. Igaz, csak magyaros ebéd volt, egyszerű és izletes. De a csárda sem osztrigát, sem chablit, sem fokhagymás ros-

lelkületű papokká, érdekesen van megvilágítva az az óriási haladás, melyet a veszprémi növelődél egészen a zirci hittudományi intézetig, és ujabban a fővárosban létesített internátusig tett a tanárképzés ügye.

A zirci rendből kikerült, irodalmi munkásságot feltüntető férfiak névjegyzéke 53 oldalt tölt meg; ezek hosszú sorozatából adjuk a pécsi születésűeket: Auguszt Gerő, Ács Egyed; Gebauer Izor. Greksa Kázmér. Mezei Miksa, Székely Károly.

Külön fejezet van szentelve a rend működésének a lelkészkedés terén. Nagy-Tevel, Bakony-Koppány, Berény, Polány, Olaszfalu, Zirc, Borzavár, Lócut, Porva, Nagy-Esztergár, Bakony-Nána, Előszállás, Hercegfalva, és Szent Gotthárd lelkészsegeinek és rendi kegyuraságainak története sorakozik szép egymásutánban.

A gazdasági viszonyok ismertetése, melyek a rendi birtokok mintaszerű felszerelését és üzemét igazolják, zárja be a nagy munkát. A zirci, előszállási, szentgotthárdi, csákyai, szántói és pásztói uradalmak leírása, kezelése, felszerelése vannak szépen, vonzóan leírva, utána a tokaji, egri, somlai, badacsonyi, pécsi és székesfehérvári szőlő birtokok, továbbá a rend birtokában levő erdők, azok kezelése és kihasználása.

Az illusztrációk sokasága és ragyogó

télyost nem készít. Talán majd egy másik expedició alkalmával — a különcök számára.

Ami pedig a miniszter távollétét illeti, e fölött vitatkozni szintén izlés dolga. Mi úgy tudjuk, hogy Dániel Ernő abban a levélben, amelyet a vidéki hírlapírókhoz intézett, igen melegen emlékezett meg a vidéki sajtó hivatásáról és fontosságáról és tettekkel bizonyította, hogy ezt a méltánylást komolyan is veszi. Végre pedig a miniszter képviselőtében ott volt az igazgatóság négy tagja. Talán ez is valami.

Az egész följajdulás komikus hatást tesz és csak sajnálni való, hogy mikor egy világraszóló nagy nemzeti esemény szolgálatairól van szó, olyan epizódok fölött kell terjengős nyílt leveleket olvasnunk, melyek századrendűek. Mert talán még sem tartozik a nyilvánosság elé, hogy jó volt-e a rántott hal, vagy sós volt-e a leves? A nyílt levelező tudhatná, hogy a legrosszabb esetet véve, ha tényleg igazak volnának Lenkei urnak az ebédre vonatkozó jeremiádjai, még akkor sem lehet ezért az igazgatóságot, vagy a millenniumot felelőssé tenni, hanem — a vendéglőt.

És Lenkei ur végre azt hiszi, hogy boldoggá teszi a kiállítást, ha arról tudomást vesz. A többi vidéki lapok úgy fogják föl a hivatásukat, hogy ilyen szolgálatokkal nem a kiállítás igazgatóságának, hanem a saját közönségüknek tartoznak.

Bizonyosak vagyunk benne, hogy minden hazafias olvasó vissza fogja küldeni az olyan lapot, mely a kiállítást szottizok, gloszszak és szellemi bukfenek tárgyaúl akarja kihasználni.

*** Vármegyei közgyűlés.** Baranyavármegye törvh. bizottsága f. hó 13 án délelőtti 10 órakor a megyei gyűlési teremben tartandó évnegyedes rendes közgyűlésének tárgysorozata a következő: I. Évnegyedes jelentés és kormányrendelet. 1. alispáni jelentés. 2. A még esküt nem tett központi vál. tagok eskütétele. 3. Belügyminiszter leirata a törvényhatóságok millenniumi bandériumainak szervezése tárgyában. 4. Kereskedelemügyi miniszter körrendelete a vicinális és közdülő közutak törzskönyveinek felállítására tekintetében alkotandó szabályrendelet tárgyában.

II. Állandó választmány jelentései. 5. A korcsmákról, sörházakról és pálinka méréséről alkotandó szabályrendelet tárgyában.

pompája teszik a művet érdekessé. 89 kisebb nagyobb kép díszíti ezt a nyomdailag is műremek számba menő könyvet, mely minden ízében és porcikájában hazai készítmény.

Az illusztrációk fényképi felvételét Wéber Márton ciszterci áldozópap és egri főgimnáziumi tanár szakavatottsága hozta létre. A címlapot Benczur Gyula jeles festőművésztünk tolla rajzolta meg s Morelli Gusztáv művészi keze metszette fába. A többi rajzokat, mint ornamentikai képeket, inicialékat, tájképeket, táj-részleteket és egyes tárgyakat Hary Gyula tehetséges rajzolónk eszközölte művészi inspirációival. A nyomdai kiállítást a fővárosi Hornyánszky-féle cég eszközölte kiváló műziséssel.

A munka egyáltalában nem kerül könyvpiacra, mindössze csak 500 példányban készítették, és a hazai összes törvényhatóságok, püspökségek, káptalanok, kiválóbb könyvtárak és rendházak kapták meg ajándékképpen.

Igy készült meg ez a nagy mű, melyet a magyarországi ciszterci rend millenniumi „Emlék“-ként bocsátott közre. „Jertek hát szeretett rend- és honfitársaim! — végzi a tudós szerkesztő az előszóban. — Mi, kik származásunkban s összes élettörekvésünkben magyarok vagyunk; mi, kik apáinktól hazafiságot, elődeinktől meg honszerelmet örököltünk; mi, kik nemzetünk multján annyi lel-

6. A vármegyei állatorvosoknak uti általánosaik elégtelensége folytán helyzetük javítása iránti kérvényére. 7. A vármegyei pénzeknek 1896. évben való elhelyezésére pénzügyintézet kijelölése. (N é v s z e r i n t i s z a v a z á s.) 8. A szőlőbirtok határainak jelzése tárgyában szabályrendelet alkotása. 9. A járási főszolgabírók részére tüz- és betörésmentes pénzszerényeknek a gyámpénztári tartalékalap terhére való beszerzése. 10. A m. árvaszék részére megrendelt 1894. évi törvénygyűjtemény és „Rendeletek Tára” árának a gyámtári tartalékalapból való megtérítése. 11. A pécsváradi lovassági laktanya III. részletének szabad kézből eladása. 12. A megyei bábák kiképzetése tárgyában. 13. A bellyei fbg. urodalomhoz tartozó „Tapolca” nevű pusztának „Rampelt föld” névre átváltoztatása. 14. A betegápolási alap. 15. Az erdészeti alap 1896. évi járulékanak megállapítása. 16. A vármegye módosított építkezési szabályrendelete. 17. Pécsvárad községnek a vármegyétől megveendő pécsváradi katonai kórház illetve laktanya és melléképületei vételárának törlesztése céljából 12000 frt kölcsön felvétele tárgyában hozott határozata. 18. Pécsvárad községnek a vármegyétől megveendő katonai kórház, — laktanya — és melléképületeinek a kincstár tulajdonába való átadása tárgyában hozott határozata. 19. Sey László volt árvaszéki elnök. 20. Gerdenich József árv. ülnök. 21. Forray Iván volt pécsi járási főszolgabíró. 22. Rapun Aladár volt szolgabíró — nyugdíjaztatása tárgyában — továbbá 23 Reich Oszkár. 24. Grész Béla. 25. Kissfaludy Vidor volt vmegyei nyugdíjogosultaknak befizetett nyugdíjalap járulékaik visszafizetése iránti kérvényök tárgyában hozott m. t. nyugdíjválasztmányi határozatok. 26. Matty községnek korcsmaház bérbeadása tárgyában hozott s megfelebbezett határozata. 27. Baksa községnek korcsmaház bérbeadása tárgyában hozott, s megfelebbezett határozata. 28. Pusztas falu és 29. Iványi községeknek ingatlan vétele tárgyában hozott határozata. 30. Komló község és Engel Adolf és fiai pécsi cég között lovasut részére szükséges terület bérbeadása tárgyában kötött szerződés. 31. Gerényes és Jagonok községeknek községi adó leírása tárgyában hozott határozata. 32. Püspök-Szt.-Erzsébet községnek 1890. 1891. és 1892. évekről szóló birói számadása. 33. Özv. Müller Jánosné ó-falui lakos tartozásából fedezetlenül maradt 146 frt 89 kr. hiánynak a gyámpénztári tartalék alap

kesedéssel munkáltunk közre, jövőjéből meg az ifjuság nevelő oktatásával s a tudomány művelésével részt kérünk, — szívből-lelekben egyesülve álljuk körül a magyar nemzet áldozati oltárát; helyezzük rá Ábel áldozatként ezen Emlékkönyvet s imádságoszerű fohászszal kérjünk áldást drága nemzetünk s szeretett magyar hazánk életének második évezredére!

Valóban elmondható erre a munkára, a hazafiasan, a kor szellemét megértő módon gondolkodó rend főnökére, az egész érdemes rendre, midőn mind meg annyian közremunkáltak e szép emlékmű létrehozásában, nem rettenve vissza az anyagi áldozatoktól, félredobva az elkeseredésig vitt politikai küzdelmeket: csak egy cél, egy szent cél lebegett előttük: szolgálni a hazát; — ezek a férfiak megérdemlik az egész haza jobbainak elismerését; mert e munka által a klasszikus sal szólva: Exegi monumentum perennius aere!

Mi pedig, a napi sajtó szerény munkásai, sietünk hozzájárulni az elismerés koszorújával az érdem dicsőségéhez és óhajtuk, vajha a második ezredévben szint'oly hazafias szellemben éljen, növekedjék és virágozzék ez a jeles rend, mely nagyok alkotására képes, mert szereti hazáját.

B. S.

ból leendő megtérítése. 34. Reich Jenő siklósi lakosnak egy Siklóson felállítandó zálogház biztosítékanak, ugy a szedhető díjak maximumának megállapítása iránti kérvénye. 35. Sellye, 36. Marocsa és 37. Bogdása községek vadászati jogának kéz alatti bérbeadása iránti szerződések jóváhagyása. 38. Bozsok község képviselőtestületének a kir. közalapítványi uradalomtól a volt tisztartói lak megvétele s a vonatkozó adásvételi szerződés jóváhagyása tárgyában hozott határozata 39. Schmidt István és neje Storch Magdolna püspöklaki lakosok után fölmerült 264 frt 84 krnyi hiánynak a gyámpénztári tartalékalapból leendő megtérítése. 40. Klits János és ifju Klits János liptódi lakosoknak Liptód község képviselő-testülete által a tűzoltó szerrek árának mikénti fedezése tárgyában hozott határozata ellen beadott felebbezése. 41. A baranyavári járásból: Sepse község 1893. évi birói számadása. 42. A siklósi járásból: Vókány, Bisse, Siklós, Gyűd, Csarnóta, Tapolca, Harkány, Dráva Szent Márton, Old, Szaporca. A szent-lőrinci járásból: Csebény, Helesta, Cserdi. A baranyavári járásból: Csúza, Sepse. A pécsváradi járásból: Maráza. A hegyháti járásból: Tófü. A mohácsi járásból: Mohács, Duna-Szekcső, Versend, Izsóp, Szajk, Lancsuk és Liptód községeknek 1894. évi számvevőileg átvizsgált birói számadásai, továbbá Kölked községnek 1894. évi október hó 15. ig terjedő, s október 15-től december 31-ig terjedő birói. 43. Mohács nagyközségnek 1894. évi Flórián alap-, iskola-alap, conversationalis kölcsön-, csavargózs-, kövezetvám-, szegényalapítványi- és kórházalapszámadásai. 44. A siklósi járásból: Beremend községnek 1884., 1885., 1886., 1887., 1888., 1889., 1890., 1891., 1892. és 1893. évi, továbbá Német Paikonya, Vókány, Bisse, Turony és Dráva Szent Márton; a mohácsi járásból: Izsóp; a baranyavári járásból: Sepse és Csúza községeknek 1894. évi számvevőileg átvizsgált szegénypénztári számadásai.

III. küldöttségi jelentések. 45. Számonkérő szék jegyzőkönyve. IV. Tiszti jelentések. 46. Árvaszék jelentése az 1896. év I. felében alkalmazandó gyámpénztári kamatkulcs tárgyában. 47. M. t. főorvos jelentése Dr. Király Lajos vörösmarti körorvos tudori oklevelének kihirdetése tárgyában. 48. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

H i r e k.

Pécs, 1896. január hó 8.

Figurák a jégen.

Megint a jégről írok. Arról pedig azért, hogy bemutassam a jég-család után a jég figuráit, azóta az emlékezetes nap óta, mióta megjelent a király utca sarkán a felírás, hogy

a korcsolya-egylet
jégpályája nyitva.

Egyetlen mondat, melynek varázsszávara egy új világ tárul fel a jég sport fanatikusk hívői előtt, egyetlen mondat, mely mégis százakat vonz egy csuszamlós jéglapra.

Csakhamar jelentkeznek a jég lármás madarai; a középiskolák mindegyikének tömeges képviselői, a diákok.

A jégpálya megélénkült, később aztán megszinesedik. A délutáni órákban jönnek a hölgyek. Mint színes najadok, imbolyognak erre-arra, kettesben-hármasban, van ki egyedül kacérkodik az egész férfi táborral. Ő még nem akadt párja, de majd akad.

Mert a jégen mindenkinek akad párja. Csodálatos világ ez a jégvilág, hol a szerelem virágos fája nem fagy össze, de újabb virágokat nevel.

A gimnázista rajongó arccal várja tánciskolai ideálját, az ügyvédjelölt inár a felsőbb

lányokat lesi, s a doktor medicinae az eladók körül csinálja a lángoló iveket. És azok a „bógnik” mindig szűkebb körben kerülgetik a hölgyet addig-addig, míg végre is összefonódik a négy kar és gimnázista, ügyvédjelölt és doktor medicinae az elért örömmámor kifejezésével arcukon siklanak tova most már kettesben a jégen.

... Tegnap, ahogy mohó tekintetemmél befutottam a korcsolya-pályát és az ide-oda imbolygó alakokban tanulmányostam az embereket, szinte felismertem a szerelmes gimnázista, a komolykodó ügyvédjelölt és a hátságra is elszánt doktor medicinae prototipusát.

Mosolyogtam meg sóhajtottam egy kicsit, és el is keseredtem.

Megmosolyogtam a gimnázista ártatlan szerelmét, sóhajtottam az ügyvédjelölt sötét háttérű udvarlásán és elkeseredtem a doktor medicinae végzetén. Szóval minden ut — mint mondani szokták — himen rózsaláncai köszvet. Az emberek pedig szépítik, elevenedik rózsaláncnak, pedig, akár milyen is az, mégis csak lánc! . . .

Napirend 1896. január 9-án.

Naptár: esütörtök, jan. 9. — Róm. kath.: Julián. — Prot.: Julián. Görög-kel.: (1895. dec. 28.) Huszezer vért. — Zsidó: Sabbat. — Nap két 7 óra 48 perckor. — Nyugszik 4 óra 26 perckor. — Hold két 1 óra 55 perckor. — Nyugszik 6 óra 25 perckor

Időjárás: hőmérséklet $\frac{1}{4}$ Celsius fok hideg; légnymás 758. — Kikötés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hősüllyedés és csapadék.

Színház: „Sodoma pusztulása”, Sudermann nagyatánu drámája.

A pécsi fedrázifjúság táncmulatsága a Vigadóban.

— (Kecskemétiék Pécsen.) Kecskemét város kiküldöttei, kiknek feladata a pécsi színház belső berendezését, a díszleteket és a villanyvilágítást megtekinteni, hogy a most épülő kecskeméti új színházat erre a mintára lehessen berendezni, közbejött akadályok miatt csak tegnap este érkeztek Pécsre s a vasutól egyenesen a színházba hajtottak, hol a „Denevér” előadását végig hallgatták és megsejmeltek a színház belső berendezését, díszleteit és a villanyvilágítási telepet is és mindez igen megnyerte tetszésüket. A kecskeméti színház e szerint a pécsihez hasonlóan lesz berendezve s a díszleteket is erre a mintára festi meg Molnár Árpád festőművész, valamint a villanyvilágítást is a mienkhez hasonló módon vezetik be. A küldöttség, melynek tagjai ifj. B a g i László városi főjegyző, K e r e k e s Ferenc törvh. mérnök és — Kovács Pál dr. jogakadémiai igazgató helyett — H a c k e r Lajos városi törvh. bizottsági tag: ma újból megnézte a színházat R e i t z n e r műépítész kalauzolása mellett s aztán tisztelegtek A i d i n g e r János polgármesternél, a főjegyzőnél és a főmérnöknel, kik a szükséges felvilágosítást a legszivesebben megadták. Megnézték aztán a székesegyházat s városunk egyéb nevezetességeit s ma este végignézik a „Figaro lakodalma” t a színházban s holnap utaznak haza.

— (Újévi adományok megváltása.) Pécs város szegényintésete számára az újévi adományok és tisztelgések megváltása címén befolyt adományok a következők: Ott Márton és fia 4 frt; Reberics Imre gyűjtőívén: Praindl Mihály 1 frt 50 kr., Reberics Imre 1 frt, Futima Sarolta, Ujvári N., Frankné, Hillebrandné, Liebscher Vilma, Farkas Irma, Thaly Lujza, Hoffer Károly 50—50 kr., összesen 6 frt 50 kr.; Labrentz Gusztáv 2 frt; Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök gyűjtőívén: Kovácsfi Kálmán 2 frt., Kardos József, Némethy József, Reichl Károly kir. mérnökök 1—1 frt, összesen 5 frt; G ö b e l Kálmán gyűjtőívén: Göbel Gyula, Göbel Kálmán 1—1 frt, összesen 2 frt. Főösszeg 19 frt 50 kr.

— **(Apagyilkos siketnéma.)** Megrendítő családi dráma történt ma reggel a közeli Magyar-Ürögön. Egy siketnéma fiu meglötte az apját. Meglötte, mert az apja nem adott neki pénzt, hogy beteges lelke egyetlen szenvedélyét, a dorbézolás vágyát kielégíthesse. Horváth Mátyás községi bíró a szerencsétlen áldozat, kit megakart ölni a legény fia. Ez a fiu születésétől siketnéma volt bár, még sem maradt a gondolkodása ment a mai kor mételeyeitől, melyek, különösen a mi népünk fiatalságát, az egyetlen virtusnak tartott kocsmálkodásra és borivásra osábitják. S a siketnéma legény lelkét kétszeres erővel tette rabjává az a szenvedély s még lopásra is vetemedett, ha nem volt pénze szenvedélyét kielégíteni. Így a nyáron egy alkalommal az apja panaszt is tett ellene a pécsi szolgabírósnál, mert meglöpte. A mai szerencsétlen családi drámát megelőzőleg tegnap szintén öt forintot vett ki a legény az apja szekrényéből, hogy majd azt elmulatja. De az apa észrevevén, elvette tőle a pénzt. Az e miatt való felháborodás ragadta gyilkosságra a fiut s ma reggel úgy öt óra tájban belopózott apjához, ki még aludt ágyában és két puskával lövéssel az alvó embert fejbe lölte úgy, hogy az élethalál közt lebeg. A véres tett híre nyomban felverte az egész falut s mindenki megdöbbenéssel fogadta ezt a családi drámát, melynek áldozatul dobta egy testben nyomorék s lelkében is teljesen meghibbant erejű fiu a saját édes apját. A gyilkost letartóztatták a csendőrök s bekísérték a kir. ügyészséghez.

— **(Karácsonyi színjáték.)** Baranya-Monostorról írja levelezőnk, hogy ott f. hó 6-án és 7-én az iskolás növendékekkel sziv, erkölcs és magyarnyelvképző sikerült karácsonyi színjátékot tanítottak be, melyet a közönség nagy élvezettel hallgatott meg mind a két nap. Az érdeklődés oly nagy volt úgy a polgári és intelligensebb szülők részéről, hogy a tágas iskolaterem alig volt képes a látogatókat befogadni. Három tényező működött itt közre igen dicséretesen vállvetve, mint a hogy vállvetett összműködéssel a barátságos érzelmek kölcsönösségén alapuló egyszerűséggel kellene mindenütt, különösen az idegen ajku községekben a hazafias magyarságot követelményeknek eleget tenni. Müller Antal kántor- és Kész József osztálytanítók voltak az ügybuzgó elemek, kiknek elismerésre méltó törekvéseiket határozottan előmozdította Walter József helybeli plébános, ki faradsága és áldozatkészségével lehetővé tette a németajku iskolás gyermekeknek, hogy a magyar nyelvbeni jártasságukat gyakorlatilag összeségükben mutathatták be szülőiknek és a vendégeknek. Leirhatlan volt az öröm, midőn a szülők gyermekeik zengzetes magyar beszédét hallgatták, melyet e község népe egyáltalán nem bír. Az értelmes és vallásossági színezetű előadás lelkesítő hatással volt a jelenvoltakra s buzditólag hatott annak rendezőire. Meg is nyíltak az erszények jótékony adakozásra, fölülfizetésre, melyet a hivatásukat nemesen felfogó nemzetnapszámok az ur szölejében üdvösen fognak az ügy előnyére felhasználni.

— **(Eljegyzés.)** Nagy János lakatos mester eljegyezte özv. Papp Istvánné leányát Annuskát.

— **(Szinigazgatók és a millennium.)** Abból az alkalomból, hogy néhány vidéki szinigazgató a millenáris esztendőben az anyagi kudarctól való félelmében rövidebb-hosszabb időre fel akarja oszlatni társulatát, az országos szinészegyesület tanácsa tegnap délutánra ülést hívott össze Budapesten, hogy a mozgalommal szemben állást foglaljon. Az ülésen a vidéki szinigazgatók közt Somogyi Károly, a pécsi nemzeti színház igazgatója is részt vett s a tanácskozások eredménye előreláthatólag —

mivel a gyűlés még ma is folyik — az lesz, hogy a direktorok engedélyvesztés terhe alatt nem fognak szünetet tartani, ha csak arra az időre meg nem fizetik társulatuk tagjainak a gázsit.

— **(Himen táblájáról.)** Mult heti közlésünk óta a következő új jegyes párok neveit olvashatjuk a pécsvárosi anyakönyvvezető hivatal házassulandók kihirdetési tábláján:

Janicska Antal, róm. kath., Pécsbánya telep — Rezner Julia, róm. kath., ugyanott; Kiss János, róm. kath., Pécs — Brusch Anna, róm. kath., Pécs bányatelep; Putz János, ág. evang., Pécs — Wenhardt Mária, ág. evang., Udvard; Gruik János, ág. evang., Pécs — Kasza Katalin, evang. reform., Siklós; Martinovits András, róm. kath., Pécs — Deák Mária, róm. kath., Pécs; Kaszapovits József, róm. kath., Pécs — Vidákovits Mária, róm. kath., Pécs. Vince Dávid, evang. reform., Pécs — Jaksa Julianna, ev. reform., Kovácsháza.

— **(Talált bárány, talált vizsla.)** Ma reggel a siklósi-országot végén egy gazdátlan bárányt találtak. Bevitték a városháza udvarára, hol jogos tulajdonosa átveheti. — Pécs-bányatelepen pedig tegnap egy barnaszőrű vizsla járt gazdátlanul. Ezt pedig a bányalelepi rendőrség vette pártfogásába, míg a gazdája nem jelentkezik.

— **(Titokzatos história.)** Még vasárnap kora reggel történt, hogy a petrezselyem-utca 49. szám alatti házban, hol vagy féltucat lakó lakik, az egyik lakásból, melyet Szalai Ignácné bír bérbe, hangos sikoltózás hallatszott ki:

— Segítség! segítség! rablók, gyilkosok! A fellármázott lakók nosza lámpákkal és baltákkal felfegyverkezve kisétek az udvarra s már ekkor az udvaron kiabáló Szalainét látva, elállták a kaput és keresték a rablót, gyilkost úgy az asszony lakásában, mint az egész udvaron, de nem találtak egy lelket sem. S bár rablót nem bírtak fogni, az egyik lakás ablakát mégis úgy találták, hogy ott betörők akartak behatolni és a lakásból hiányzott is többféle ágynemű és öltözékek. Maga Szalainé csak annyit tudott felvilágosításul adni, hogy hozzá is be akartak törni a tolvajok, de ő észrevette, lármát csapott és ettől a jómadarak megijedve bizonyosan odébb állottak, mire a lakók felébredtek. A titokzatos történetnek itt még nincs vége, mert most a rendőrség nem az elillant betörőket, hanem a házi tolvajt keresi s mint a jelek mutatják, nemsokára nyomára is jut.

— **(Verböcny-émlék Dombóváron.)** Dombóvári levelezőnk írja, hogy ott egy igazán életre való eszme pendített meg, melynek kivételére minden eszközt fel kell használni úgy a dombóvári közönségnek, mint a Tolnamegye — valamint az ország jogász világának is. Ugyanis tervbe van véve, hogy millennium alkalmával itt is ünnepélyt fognak tartani és a dombóvári varromokban emléket akarnak felállítani Verböcny István neve megörökítésére mint aki ezen várbán dolgozott és Dombó Pállal, ugyancsak itt javította ki a híres 3-as törvénykönyvet. Ime az ige! A jogászilág törekedjék arra, hogy testté legyen. Nem szabad ezen valóban szép eszmének, csak eszmének maradni. A cseppek külön külön mit sem tehetnek, s csak ha egyesülnek és patakává folynak, hajthatnak malmot is. Egyetelni kell tehát. A megye és ország jogászaiknak tesszük kötelességévé ezen, valószínűleg csak elfelejtett, nagy jogásznak a megünneplését is és ott a hol a legnagyobb munkáját készítette, nevének megörökítését, a millennium programjába — mivel tudomásunk szerint még nincs benne — fölvetetni.

— **(Megszökött pékinas.)** K a hibernz Lajos kaposvári pékmestertől az inasa, Horváth Mihály megszökött. A szökevény pékinas tizenhat esztendő és szerdahelyi születésű. Szülei Szerdahelyen laknak, de ott sem volt feltalálható, mikor a rendőrség kereste. Így tehát most országosan körözik a megszökött pékinast.

— **(Ellopott panganét.)** Schlapp Tamás magy. kir. közhonvéd hétfőn este a Nemzeti sörcearnokban rendezett népbálon mulatott. A mulatságnak azonban ugyancsak megfizette az árát, mert — ellopták a panganétját. No nem az oldaláról, hanem a folyosón levő fogasról, hová felakasztotta, mivel a táncterembe fegyveresen nem léphetett be. Mikor aztán a mulatság végével kereste a panganétot, az nem volt sehol. Tegnap a panganét szíjját felismerte egy kofaasszony nál a piacon, a ki azt árulta. Nosza rögtön a rendőrség kezébe adta az ügyet, de az asszony azt állítja, hogy egy ismeretlen embertől vette a szíjjat. A vizsgálat folyik a panganét-tolvaj kézrekerítése iránt.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi keresztire ismételve adakozott: Erreth Jánosné, szül. Breitenfeld Mici, gvógyszerésznő 5 frt, N. N. mohácsi plébános 1 frt.

— **(Eltűnt napszámos.)** Börös János, tolnamegyei páfai születésű, huszonöt éves, nőtlen napszámos Budapestről, bálvány utca 18. szám alatti lakásáról már egy hónapja eltávozott s azóta nem tért vissza. Most országosan körözik az eltűnt napszámot, a ki magas termetű, nyulánk testalkatu, kerek arcú, halvány arcszínű, barna hajú s kék szemű ember. Mikor lakását elhagyta, szürke ruha és fehér kalap volt rajta. Ha ki tud róla valamit, jelentse be a rendőrségnek.

Törvényték.

§ Éva lánya. Jakab Éva dályoki leányzó nemcsak nevére, de különösen azért is Éva leánya, mert nem tudott ellen állni a csabításnak, a mi folyó évi július hó 10-én megszállta a lelkét és a vele egy házban lakó Jockovits Cvetkó lakásába betörvén, onnan 2 frt 40 kr. készpénzt és 10 frt értékű ruhaneműt ellopott. Persze a tett elkövetése után megszökött Dályokról, csak hogy a csendőrség csakhamar elfogta és átadta pécsi kir. ügyészségnek, honnan ma a kir. törvényték elé állították, hogy a vég tárgyalást megtartsák felette. A végtárgyaláson a káros nem jelent meg, s csak maga a vádlott leányzó állt a bírak előtt s bizonyodván reá a lopás büntette, ezért hat hónapi börtönre ítéltetett. Az ítélet ellen sem a királyi ügyész, sem a vádlott nem appellálván, az jogerős lett és az elítelt leányzót átadták a kir. ügyészségnek, hogy fogságát kitöltse.

§ Öt évi fegyház, mint összbüntetés. Vég János többrendbeli lopásért elítelt vádlott ügyében ma hirdette ki a pécsi kir. törvényték a legfelső bíróság ítéletét, s a többrendbeli lopás büntetteért elítelt Vég Jánosra összbüntetésül öt évi fegyházat szabott, melyből a vizsgálati fogságban töltött öt hónapot kitöltöttnek vett. Az elítelt tolvaj a kir. ügyészséghez lett átkisérve, honnan elszállítják majd a soproni fegyházba.

§ Elítelt gyilkos. Bakó Károlyt szándékos emberölés büntette miatt vonták alá a múlt év végén s ítélte el a pécsi kir. törvényték. A vádlott a kir. táblához, majd a kir. Curiahoz fellebbezett, s az utolsó fórum ítéletét, mely szerint öt évi fegyházra lett ítélve, ma hirdették ki a vádlott előtt és most már legközelebb a fegyház lakója lesz, öt hosszú esztendőre, az elítelt gyilkos.

§ **A kontós vendég.** Nyers János, szászvári kőbánya-munkás már két éve egyik legjobb kontós vendége volt Kovács Jakab korcsmárosnak, mikor mult évi január 20-án az a kis história megesezt vele, a mi miatt tegnap vádlottként állt a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya előtt. Mondjuk: jó vendég volt, bár kontóra — könyvre — ivott, de mindig rendesen kifizette, mikor pénze volt, a mi a könyvébe be volt írva, bárha régen legurgulázott is a fizetendő ital a torkán. S mert rendesen fizetett, épen ezért háborodott fel igen nagyon, mikor a fentebb jelzett napon a korcsmáros felesége nem akart neki bort adni. És e felháborodásában előrántotta a kését s vállon szurta a korcsmárosné, született Schnamm Rozáliát, a ki a kapott sebben huszonegy napig feküdt. Szándékos emberölés bűnkisérlete miatt helyezték vád alá Nyers Jánost az elkövetett bűncselekmény folytán s ma tartották meg felette a végtárgyalást, a mely alkalommal az emberölés kísérletét könnyű testi sértéssé minősítette a törvényszék s a kontós vendéget hat havi fogságra ítélte.

§ **Bűnös-e vagy örült.** Ez a kérdés dönt majd Hegedűs József mohácsi lakos bűntudatában, a ki felett tegnap tartotta meg a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya a végtárgyalást. Hegedűs József négy rendbeli betöréses lopás miatt állt ma a törvényszék előtt, azonban olyan zavaros feleleteket adott a bírák és az ügyész kérdéseire, hogy ez utóbbi azt indítványozta, hogy elmebeli állapotának megvizsgálása végett helyezze a kir. törvényszék orvosi megfigyelés alá. A törvényszék ez indítványhoz képest határozott s most Hegedűs Józsefet meg fogják törvényszéki orvosilag figyelni, hogy bűnös-e vagy igazán örült?

§ **Férjgyilkos asszony.** Vujkovits Dobrenné lipovai lakos előtt, ki az urát férjgyilkos segítségével megölte ez év elején, s kit a pécsi kir. törvényszék a mult évi november hóban megtartott tárgyaláson e bűne miatt életfogytig tartó fegyházra ítélte, ma hirdették ki az ez ítéletet jóváhagyó kir. táblai ítéletet. A férjgyilkos asszony tovább apellált a kir. Curiahoz.

§ **Felmentett vádlott.** Még 1893. év őszén került vád alá Klein Henrik kereskedő magánokirathamisítás miatt. A vád és következményei terhe alól azonban a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya 1893. év november 13-án tartott végtárgyaláson felmentette, a mit úgy a kir. ítélőtábla, mint a budapesti kir. Curia is jóváhagyott. A felmentő harmadbirósági ítéletet ma hirdették ki a kir. törvényszéknél Klein Henrik előtt, a ki e szerint a magánokirathamisítás vádjára és következményei terhe alól végérvényesen felmentetett.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztek Pécs szab. kir. város 1896. évi január 4. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza 6.—6.20; kétszeres 5.80—5.90; rozs 5.70—5.80; árpa 4.10—4.30; zab 5.60—5.70; búzáköny —; —; kukorica 3.70—3.90; széna 1.50—1.70; szalma 0.80.

Kínalat: közép mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

Közgazdaság.

□ **Előmunkálati engedélyek.** A kereskedelemügyi miniszter Krajszik Ferenc orsz. képviselőnek a m. kir. államvasutak Somogy-Szob állomásától Iharos-Berény Pogány-Szent Péter Horvát-Szent-miklós, Nagykanizsa és Szepetnek irányában Tót-Szent-Mártonig, innen vagy Becsehely, Bánok-Szent-György, Lasztonya és Döme föld irányában a dunántuli h. é. vasutak Csömödér állomásáig, vagy pedig Letenye, Rátka, Alsó-Szemegye, Dobri, kis lakos és Szécsi-Sziget érintésével ugyancsak Csömödérig; valamint e vonalból kiágazólag Iharos-Berénytől Nemesvid és Szakácsi érintésével a balatonszentgyörgy-somogy-szobbi h. é. vasut Marcali állomásáig vezetendő helyi érdekű gőzmozdony vasutvonalra az előmunkálati engedélyt megadta.

□ **Gyümölcsenyésztési jutalomdíjak.** A magyar földhitelintézet által a gyümölcsészet és fatenyésztés terén szerzett érdemek elismerésére 1895-ik évre adományozott 2500 frtból létesített 21 jutalomdíjra az e célból alakított bíráló bizottság a jutalomra érdemeltettek közt: Haisszer Henrik, paksi (tolnamegyei), Szalay József nemesapáti és Gosztonyi József csáfordi (zalamegyei) faiskola kezelő tanítókat 100—100 frttal kitüntette.

□ **A baranya megyei gazdasági egyesület** f. hó 12-én délután 3 órakor tartja választmányi ülését a megyei székház nagytermében.

□ **Milleniumi nagy lókiállítás.** Mintegy ezer lóra berendezett kolosszális istállóban

gróf, — mormogta a nagy dühösség miatt csikorgó fogai közt. — Ha a bírák legkevésbé sem álltak bosszút e szegény asszonyért, majd bosszút állok én. Én nem léptem föl mellette mint kedvese, nehogy megsértsem emlékét; de bosszúm nem marad el. Majd meglássuk, Fontenèves gróf, van-e önnek bátorsága a nők legyilkolásán kívül.

És Savaréze folyvást bosszún törte a fejét Károly ellen, kit barátai és az ügyvédi kar szívélyesen üdvözölt fölmentésekor.

A meleg szobába hideg levegő tolt be.

— Az ablak nyitva! — szólta Károly fojtott hangon. — Pedig ön náthában szenved.

A fiatal asszony felugrott, hogy becsukja azt. De Károly elébb érkezett oda és kitekintett. Ebben a pillanatban egy férfi kuszott alá nagy ügygyel-bajjal, ujjjaival kapaszkodva egy a tetőzetről alávonuló vízvezető csatornán. Midőn két-három méternyire volt a földtől, akár azért, mert nem bírta magát tovább fenntartani, akár pedig azért, hogy mielőbb menekülhessen, elbocsátotta a csatornát és meglehetősen nagyot zuhant alá.

Károly és Blanka csak a zuhanásnak voltak tanui, a nélkül, hogy tudták volna, mily magasról esett le a menekülő.

— Ó meghalt! — kiáltott föl Blanka. — Ó, a szerencsétlen! . . .

— Nagyon szerette őt? — kérdezte Károly.

A nő fölegyenesedett. Feleslegesnek tartá immár a hazudozást és óvatosságot.

— Ugy van; szerettem őt, — viszonzá a szenvedély és fájdalom kitörésével. — Ugy van! én szerettem őt . . . és őnt . . . gyűlölöm!

Károlynak nem volt szüksége erre a túsúrásra. Nem tudott többé magán uralkodni.

— Szerette őt? — mondá. — No jól van . . . kövesse őt.

Fölragadta Blankát és kivetette az ablakon.

Fontenèves Károly gróf fogolynak jelentkezett és Toulouse-ban felmentették a francia büntető törvénykönyv egyik vonatkozó szakasza szerint, mely így szól: „Házasságtörés esetében, a férj által nejjén, vagy ennek

május 5-12-ig tartatik meg a millenáris lókiállítás. Részt vehetnek házas, hámos, igás, hegyi és ponyva-lovak. Elővezetések, kocsi-versenyek, lovas mutatványok, díjlovaglás, négyes, kettős és egyes fogatok, jellegesebb nép-fogatok bemutatása az ország minden részéből, csoportos felvonulások minden nap. Bejelentési határidő: 1896. február 15.

Farsangi naptár.

Január 9.: Fodrászifjúság bálja a Vigadóban.

Január 11.: Az önkéntes tűzoltó Egyesület táncmulatsága. — Ugyanekkor a baranya-sellyei tűzoltók bálja Sellyén. — Cipész-, tímár- és bőrkészítő segédek szakszerveletének alakuló ünnepélye a Vigadóban. — Mohácsi tornaegylet táncestélye Mohácson.)

Január 12.: Pécsi jótékony négyelet thea-estélye az egyleti helyiségben (Deák-utca.

Január 16.: Vendéglősök táncmulatsága.

Január 18.: Pécsi jótékony négyelet táncmulatsága a Hattyuban. — A kath. Legényegylet bálja a Vigadóban. — Baranyamegyei hadastyán egylet mulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Január 20.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Január 22.: A pécsi helyőrség tisztikarának estélye a Vigadóban.

Január 25.: Altisztek táncmulatsága. — A kádársegédek szakszerveletének táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Február 1.: A tornaegylet jelmez estélye a Vigadóban.

Február 5.: Herczenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvénysséknél.

1896. január 13-án.

Előadó: Dr. Dobi Imre.

1. És Mihályné — Vajda Ferenc és társai d. e. 10 óra 10 perc.
2. Özv. Ézsi Péterné — Ézsi Péter és Pál d. e. 10 óra 20 perc.
3. Tresz János — Szűcs János d. e. 10 óra 30 perc.
4. Németbóly község — Eizner Bernát és társa d. e. 10 óra 40 perc.
5. Kincse Mihály — Vörös Ferenc és társai d. e. 10 óra 50 perc.
6. Dr. Jakab Lajos — Arnold József d. e. 11 óra.
7. Engel Adolf és fia — Kovács Antal d. e. 11 óra.
8. Jozipovits József — Dékány Vince és neje d. e. 11 óra.

Előadó: Saághy Vincze.

1. Gáspár Mihály — Gáspár Antal d. e. 9 óra.
2. Sztójkovits Szevó — Szvétecz József d. e. 9 óra 10 perc.
3. Pasztornacszy István — Wertheimer J. cég d. e. 9 óra 20 perc.
4. Fischer János — Szeitz Vilmos d. e. 9 óra 30 perc.
5. Kungl Borbála — Kungl György d. e. 9 óra 40 perc.
6. Eichert Mihály — ifju Jeszenszky Lehel d. e. 9 óra 50 perc.

7. Mink Ádám — Tobi András d. e. 10 óra.
8. Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársaság — Gáspár Mátyásné d. e. 11 óra.
9. Dr. Székely Ede — Ott Henrik és neje d. e. 11 óra.
10. Kálmán József — Kálmán János d. e. 11 óra.

TÁVIRATOK.

— **Öngyilkos színésznővendék.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Székely Erzsike, a szini képezde növendéke, ma reggel a Ferenc József lovassági laktanyában, hűtlen huszár főhadnagy kedvese szemeláttára agyonlőtte magát.

— **Értekezlet a sertésvész tárgyában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Darányi Ignác földmívelési miniszter a sertésvész megakadályozása tárgyában összehívott értekezletet ma délelőtt tíz órakor megnyitotta. A tanácskozás még mindig folyik.

— **A transvali-kérdés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky gróf külügyminiszter kijelentette, hogy a transvali kérdés tárgyában az 1884-iki egyezményt illetőleg teljesen csatlakozik a birodalmi kormány álláspontjához.

— **Minisztereink idehaza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lukács László és Dániel Ernő miniszterek ma reggel Bécsből Budapestre érkeztek.

büntársán elkövetett gyilkosság, ha amaz őket a házi tűzhelynél együtt találja, menthető.“

A büntársat a gróf sem meg nem ölte, sem nem fedezhette föl. Zuhanása nem történt magasról és semmi komolyabb következményekkel nem járt.

Midőn a gróf és grófné azt hitték, hogy a menekvő összezuzta magát, visszahuzódtak a szobába, hogy folytassák a szörnyű jelenetet: a férfit szerencsésen földre ért és tova sietett, nehogy a grófnét és magát rossz hirbe hozza.

Csak másnap tudta meg, midőn az egész városban beszélték, hogy Blanka meghalt; s a kis Márhát pedig egy idősebb nőrokon gondviselésére bízta és hogy Fontenéves Károly maga jelentkezett a törvénysséknél.

Ez a büntárs Savaréze volt, Savaréze Tannegy, az a fiatal ember, a ki nem vehette Blankát nőül, mivelhogy nagybátyjának élete nagyon hosszú időre nyult ki.

Az egész pör tárgyalása alatt Savaréze egy lépést sem távozott a városból. Sem Károly, a ki nevét sem tudta, sem az ügyész, sem senki nem vádolhatta, vagy jelenthette őt fel. Az Estralle-család, mint magától érthető, óvakodott híresztelni, hogy Blankának férjhezmenetele előtt már viszonya volt valakivel.

Savaréze szintén óvakodott fölismertetni magát; mert ha a törvénysséknél megjelen, ez csak az igazság megerősítésére és a halottnak megbecsülésére szolgált volna. Különben is épp úgy, mint az áldozat családja, ő is azt hitte, hogy Károlyt elítélik, miután a házasságtörésnek semmi bizonyítékát nem lehetett adni.

Azonban a bizonyítékokat elégségeseknek találták, habár Károly, ügyvéde tanácsának ellenére, folyvást vonakodott fölmutatni egy másik névtelen levelet, mely oly sokat magyarázhatott volna és melyből Károly arról értesült, hogy Blanka éjnek idején adott jelre gyakran összejött kedvesével néhány pillanatnyi beszélgetésre. Megtudván ez a gróf elutazását, pontosan megjelent a találbára és előre kecsegtette magát, hogy az addigi futólagos találkozások után huzamosabb időt tölthet Blanka társaságában.

Oly érzületből, melyet mindenki csak méltányolhat, nem akarta Károly, hogy ez a levél a kihallgatásnál felolvastassék és mit sem talált sürgösebbnek, mint hogy az elégesse.

Találtak ugyan egy kalapot, de a melyen semmi olyan jel nem volt, a mi tulajdonosára utalt volna, mert párizsi gyártmány volt, nem pedig toulousei. Mind a mellett ez is határozottan arról tanuskodott, hogy valaki éjjel a gróf hajlékában látogatást tett és gyors menekülése miatt hagyta azt hátra. Aztán a csatornán is két-három horpadást fedeztek föl, mely azt igazolta, hogy valaki a csatornát alakuszásra használta föl.

Midőn a fölmentő ítéletet kihírdették, egyértelmű éljenzés hangzott föl a hallgatóság soraiban. Fontenéves Károly nagyon nagy érdeklődést tudott ébreszteni maga iránt, kivált a nőknél.

Egyetlenegy embernek volt ellene néma, de erőlyes kifogása. Savaréze jelen volt a tárgyalásokon. Midőn ez szabadnak és csaknem dicsőítettnek látta gyűlött vetélytársát, áttörte magát a tömegen és hazarohant.

— Még nincs befejezve ez az ügy, Fontenéves

— **Oszták kormánylap a kiegyezésről.** A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Neue Freie Presse“ mai vezércikkében a kiegyezés megújításával fogtálcózik. A kiegyezés meg nem kötését birodalmi válságnak mondja. Deák Ferenc és Andrássy nem gondolták volna, hogy ennyire fel fog lendülni Magyarország a kiegyezés mellett. Ha élnének, ők volnának az elsők, a kik nemes önérettel Magyarország kvótájának felemelését javasolnák.

A budapesti áru- és értéktőzsdé hivatalos árjegyzése.

— Január 8-án. —

Buza készáru	6 80—7.25
„ tavaszra	6 90—6 92
„ őszre	7.10—7 15
Róza	6.20—6.30
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.—4 20
Zab	6.17
Káp. repce	8 95
Magy. aranyjáradék	121 50
„ koronajáradék	99.—
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyeresémsoraj	152.50
Tiszaszabályozási köles	140.—
Oszt. papíráradék	99.75
„ aranyjáradék	121.25
„ koronajáradék	99.75
1864-iki sorsjegy	191.50
Magy. vörös ker. sorsj.	10.—
Oszt. rák	18.25
Olasz	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.25
Jósziv-sorsjegy	2.80
Német márka	59.35
100 frank (francia)	48.05
100 lira (olasz)	44.—
10 font sterling (angol)	121 35

26085. sz.
tlkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv pécsi ügyvéd végrehajthatónak, Gyenis Éva férj. Király Jánosné m. peterdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 120 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Magyar Peterd község határában fekvő, a magyar-peterdi 82. sz. tjkvben felvett I. 163. hrsz. 47. sz. ház közös udvartérre 151. 166. hrsz. kert, 1/4 telekre 1640 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1896. évi január**

hó 29. napján d. e. 9 órakor Magyar Peterd község bírói házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 164 frtot késspénzben, vagy az 1881-ik évi november 1. 3338. sz. a. kelt igazságügy. rend. 8. §-ában kijelölt évadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cs. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságánál 1895. évi november hó 7-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

2/1896. szám.

Hirdetmény.

Pécs szab. kir. város Tanácsa közhírré teszi, hogy a város amerikai szállótelepén eladás céljából a következő fajú és mennyiségű vesszők állanak rendelkezésre.

I.

Folyó sz.	F a j	gyökeres	sima
		amerikai vessző	
1.	Jackez.	800	1500
2.	Vegyes rupestris	3500	2700
3.	Vitis Solonis	—	98000
4.	Rupestris monticola	—	1700
5.	Vegyes ripária	5400	15000
6.	Riparia portalis	1500	98000
7.	Berlandieri	—	5500

II.

Folyó sz.	F a j	mennyiség.
1.	Vegyes rupestris alanyon sima zöld ojtás.	9000.
2.	Jackez alanyon gyökeres zöld ojtás.	200.
3.	Riparia portalis alanyon gyökeres zöld ojtás.	350.
4.	Jorkmadeira alanyon gyökeres zöld ojtás.	450.
5.	Villa alanyon gyökeres zöld ojtás.	650.

Á r a k :

I.

II.

1000 drb. gyökeres vessző	15 frt	Vegyes rupestris alanyon levő	
1000 drb. sima jackez vessző	5 frt	sima zöldojtás 1000 drbja	80 frt
1000 drb. sima vegyes ripária v.	6 frt	a többi alanyokon előállított gyö-	
1000 drb. sima rupestris vessző	6 frt	keres zöld ojtás 1000 drbja	100 frt
a többi fentjelzett sima vesszők ezere			
helybelieknek	10 frt		
a többi fentjelzett sima vesszők ezere			
vidékieknek	15 frt		

Felhivatnak mindazok, kik a felsorolt vesszőkből venni szándékoznak, hogy a megrendelést Radocsay Imre szállótelepkezelő hegybiztosnál (lakik Makár-utca 68. sz.) eszközöljék; helybeli megrendelők tartoznak a vesszők árát azok átvételekor lefizetni; vidéki megrendelők pedig tartoznak a vételárat s 1000 drb. vessző v. ojtvány után 50 kr. csomagolási díjat előlegesen beküldeni.

Pécsen, 1895. évi december hó 20-án.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

NYILT-TÉR +)

Dr. Günsberger Samu

ügyvédi irodája

Pécsen, Irgalmasok-utca 20 sz. a.

(volt Meiszner-féle ház) van.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC.
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

H i r d e t é s e k.

Negyedév múlva a „Pécsi Polgári Kaszinó“-ban a

szolgai állás

megüresedik.

A kik ezen állást elnyerni óhajtnak, azok Hartl Ferencz elnöknel (Ferenchiek utca 5-ik szám) jelentkezhetnek, a hol a feltételek is megtudhatók.

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készíttetnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.